

paa Udstillingskomiteen, selv om han skulde tage meget Hensyn til disse Bemærkninger. Jeg skal dog tilføje nogle Oplysninger som Grund til, at jeg ligesaa vel som den ærede Ordfører ikke har kunnet slutte mig til disse Udtalelser. Naar man nemlig vil gennemlæse Reglementet for Udstillingen, saaledes som det er udfærdiget af Komiteen, vil man se, at der her fra Komiteens Side er givet meget væsentlige Begunstigelser for Udstillerne, og at disse Begunstigelser navnlig ville komme Provindsudstillerne til Gode. Den afholder saaledes f. Ex. de Omkostninger, der ere forbundne med Opstillingen af Gjenstandene i Udstillingsbygningen, samt Alt, hvad der vedkommer Indpakningen af Gjenstandene til Bortsendelse, og denne Indpakning vil faa at siges udelukkende komme Provindsudstillerne til Gode. Jeg kan i saa Henseende henvisse til Reglementet og skal derfor ikke fremhæve de enkelte Poster, hvorved alle disse Begunstigelser gives, men jeg skal kun oplæse en eneste, nemlig den, som findes under Nr. 8 d., og hvori det hedder: „Komiteen vil bestræbe sig for, at Transportomkostningerne blive lettede saa meget som muligt for Udstillerne“. Naar Komiteen bestræber sig for, at Transportomkostningerne blive lettede for Udstillerne, er det selvfølgelig, at dette gjælder Provindsudstillernes Transportomkostninger, men ikke de kjøbenhavnske Udstilleres. Københavns Kommune har bevilget 30,000 Rd. til denne Udstilling uden dertil at knytte nogensomhelst Betingelse. Jeg kan være enig med den ærede Ordfører i, at Københavns Kommune har nogen særegen Interesse i denne Udstilling, men det have de kjøbenhavnske Udstillere ikke, der er i den Henseende en Forskjel mellem de kjøbenhavnske Udstillere og Københavns Kommune. De kjøbenhavnske Udstillere ville ikke faae nogen større Begunstigelse ved, at Københavns Kommune har skænket disse 30,000 Rigsdaler til Udstillingen, end Provindsudstillerne og de svenske og norske Udstillere ville faae. Naar der er talt om en

Letelse af Transportomkostningerne, tror jeg, at Kommunerne omkring i Landet, saavidt det staar i deres Magt, maa bestræbe sig for at lette Transporten for Udstillerne fra de forskjellige Steder til København, paa samme Maade som den svenske og norske Transport vil blive lettet ved, at Udstillerne der ville faae fri Befordring for deres Gjenstande paa de svenske Statsbaner og Dampskibe. Naar jeg ikke har villet være med til at knytte nogen særlig Betingelse til Bevillingen med Hensyn til Provindsudstillerne, hidrører dette ogsaa fra det Rum, som paa Udstillingen til Sommer vil blive disse ydet. Udstillingskomiteen raader i selve Bygningen over et Areal af 120,000 Kvadratfod, men af disse afgaar der $\frac{1}{3}$ til Sverrig og Norge, og der bliver altsaa 80,000 Kvadratfod tilbage. Af disse afgaar der igjen 20,000 Kvadratfod til Konstudsstillingen, og der bliver saaledes 60,000 Kvadratfod tilbage; men naar man regner, at der til Gange osv. deraf vil medgaa omtrent $\frac{1}{3}$, har man kun 40,000 Kvadratfod at raade over til alle de danske Udstillere. Indmeldelserne fra Provindsferne have imidlertid været meget store, idet der har meldt sig 933 Udstillere med et Areal af 39,138 Kvadratfod, og altsaa er der alene fra Provindsferne begjæret ligesaa megen Plads til Gjenstande, som Udstillingskomiteen raader over. Følgen deraf er, at man maa stride til at opføre store Sidebygninger, og disse blive navnlig opførte for Provindsudstillernes Skyld, fordi de Gjenstande, som disse bringe, ere Landbrugs- og Skovbrugsprodukter, Bygningsmateriale osv., som tage stor Plads, og som man maa henføre netop til disse Bygninger. Jeg har anført dette for at gjøre Thinget opmærksomt paa, at Udstillingskomiteen ingenlunde viser sig tilbageholdende imod Provindsudstillerne, men at den tværtimod søger at komme dem imøde saameget som muligt, og naar man altsaa vil binde disse 15,000 Rd. til en bestemt Betingelse med Hensyn til Provindsbehoerne, veed jeg ikke ret, hvorledes den høitæredede Minister skal bære sig ad, hvis han ikke